

מכתבים

מפגרים מדיניים

האמת היא שכל אלה התובעים סיפוח לאל-תר או החזרה לאלתר של שטחים שנכבשו מתוך מגמות צבאיות ולא תרבותיות-פוליטיות, הם מפגרים מדיניים.

הייתי רוצה לראות מה יעשו השוביניסטים הללו בשיטח-הסיפוח ההם — אף אם יגרשו מהם מיליון ערבים, כפי שגורשו היהודים בעבר. הלא לא היה להם במי להחזיק בהם!

מצד שני, הייתי רוצה לראות מה היה עושה כל אחד מן התובעים החזרה וגמרנו. איפה היה עומד להגן על תל-אביב? בקליקליה?

רק פיתרון מדיני יאפשר ליהודים ולערבים לחיות פה, מבלי להרוג אלו את אלו. **שמואל סבוראי**, תל-אביב

בשר גרמני

...יש צדק פיוטי בעניין הבשר מגרמניה (העולם הזה 1571). אתמול אכלו הגרמנים את בשר עמנו. היום הם מספקים לנו בשר משלהם.

מיכאל כהן, ירושלים

הודעותי. יש משהו מן הקאניבאלי ב'רעיון' שנאכל בשר גרמני. אני לא יודע למה — אבל זה כאילו היינו זוללים מבשרנו. לא די בכך שבמחנות-השמדה וברכבות הרעב אכלו לפעמים בשר-אדם? אנו מוכים רחים לזכור את כל האימה הזאת, מחדש? **אחר שיהיה שם**, תל-אביב

...כדי שנבדיל, אלה מאיתנו שלא אוהבים את גרמניה בכלל ואת טעם בשרם בפרט, אני מציע להטביע חותמת מיוחדת על הבשר שלהם. הצעתי — היא זו (ראה ציור).

שאול ארזנק, חדרה

כל הכבוד

בימי מלחמת ששת-הימים היתה הסיסמה השגורה — ובצדק — "כל הכבוד לצה"ל". אני מציע שעכשיו יתחילו להפיץ את הסיסמה: "כל הכבוד לשלום". יש צורך

בו — גם כשהוא כרוך בהתחשבות בדיעות שהן לא לרוחנו.

מירה מאני, חיפה

שנה טובה

תמונות תשכ"ז בגיליון ראש-השנה (העו"ל הזה 1570) היו לא רק חידוש אלא גם משב-רוח רענן. רצוי מאוד להפוך זאת למסורת בכל הגיליונות שיופיעו בכל ערב-החגים.

כל הכבוד לכם! עלו והצליחו!

צבי מזר, חיפה

...מיוזגתם, בתמונה אחת, את שני הדברים החשובים ביותר למדינת ישראל, בימים קשים אלה: טנקים, לימיה-קרבות, וחתיכות, לימיה-הפוגה שביניהם.

כן ירצה הגורל שימיה-החתיכות יתרבו, (המשך בעמוד 4)

לכל טעם
לכל תקציב
לכל הזדמנות

בונבוניירת

צ-ד

מושכת בצורתה הנאה

המתנה שתכבוש את ליבה של כל אשה

